

ฤดูพายุไต้ฝุ่นแปซิฟิก พ.ศ. ๒๕๕๘

ฤดูพายุไต้ฝุ่นแปซิฟิก พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นฤดูกาลในปัจจุบันที่กำลังมีการก่อตัวของพายุหมุนเขตร้อนในมหาสมุทรแปซิฟิกตะวันตก ฤดูกาลดังกล่าวจะลากยาวตลอด พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยพายุหมุนส่วนใหญ่จะก่อตัวขึ้นระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนพฤศจิกายน ขอบเขตของบทความนี้จำกัดเฉพาะมหาสมุทรแปซิฟิกที่อยู่เหนือเส้นศูนย์สูตร ระหว่างเมริเดียนที่ ๑๐๐ และ ๑๘๐ ตะวันออก ในบริเวณมหาสมุทรแปซิฟิกตะวันตกเฉียงเหนือ มีสองหน่วยงานที่กำหนดชื่อพายุหมุนซึ่งอาจเป็นผลให้พายุลูกหนึ่งมีสองชื่อ สำนักงานอุตุนิยมวิทยาญี่ปุ่น จะตั้งชื่อพายุถ้าพายุลูกนั้นมีความเร็วลมที่รอบศูนย์กลางพายุที่สูงสุด ๑๐ นาที อย่างน้อย ๖๕ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ไม่ว่าจะเกิดขึ้นที่ใดในแอ่ง ขณะที่ สำนักงานบริหารบรรยากาศ ธรณีฟิสิกส์ และดาราศาสตร์แห่งฟิลิปปินส์ กำหนดชื่อพายุหมุนซึ่งเคลื่อนเข้าสู่หรือก่อตัวขึ้นเป็นดีเปรสชันเขตร้อนในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานฯ ซึ่งตั้งอยู่ระหว่างลองจิจูด ๑๓๕ และ ๑๑๕ องศาตะวันออก และระหว่างละติจูด ๕ ถึง ๒๕ องศาเหนือ แม้พายุนั้นจะมีชื่อที่สำนักงานอุตุนิยมวิทยาญี่ปุ่นตั้งแล้วก็ตาม ดีเปรสชันเขตร้อนซึ่งถูกเฝ้าจับตาโดย ศูนย์ร่วมการเตือนภัยไต้ฝุ่น ของสหรัฐอเมริกาได้กำหนดหมายเลขและเติมตัวอักษร "W" ข้างหน้า โดยเฉลี่ยแล้ว มีพายุก่อตัวขึ้นในแอ่งนี้เฉลี่ย ๒๗ ลูกต่อปี

ในระหว่างฤดูกาล หลายหน่วยงานอุตุนิยมวิทยาและหน่วยงานทางวิทยาศาสตร์ของแต่ละประเทศจะมีการคาดการณ์ของพายุหมุนเขตร้อน, พายุโซนร้อนและพายุไต้ฝุ่น ที่จะก่อตัวในช่วงฤดู และ/หรือ จะมีพายุก็ลูกที่ส่งผลกระทบต่อประเทศนั้น หลายหน่วยงานนี้ได้รวมไปถึงองค์การความเสี่ยงพายุโซนร้อน (TSR) ของ มหาวิทยาลัยคอลเลจลอนดอน, สำนักงานบริหารบรรยากาศ ธรณีฟิสิกส์ และดาราศาสตร์แห่ง

ฟิลิปปินส์ (PAGASA) และสำนักสภาพอากาศกลางของไต้หวันด้วย การคาดการณ์ครั้งแรกของปีได้รับการคาดการณ์โดย PAGASA ในช่วงเดือนมกราคม ๒๕๕๘ ภายในแนวโน้มสภาพภูมิอากาศตามฤดูกาลสำหรับเดือนมกราคม – มิถุนายน^[๓] มีการตั้งข้อสังเกตว่าจะมีพายุหมุนเขตร้อน ๑-๒ ลูกเกิดขึ้นระหว่างเดือนมกราคมถึงมีนาคม และ ๑-๓ ลูกเกิดขึ้นและพัฒนาหรือเข้าสู่พื้นที่รับผิดชอบของฟิลิปปินส์ระหว่างเดือนเมษายนถึงมิถุนายน^[๓] ต่อมาในเดือนมีนาคม หอสังเกตการณ์ฮ่องกง คาดการณ์ว่าฤดูมรสุมในฮ่องกง จะอยู่ในระดับใกล้เคียงค่าปกติที่ ๖ ลูก คือมีพายุหมุนเขตร้อน ๔-๗ ลูก ผ่านเข้ามาในระยะ ๕๐๐ กม.^[๖] แปซิฟิกเอ็นโซ (Pacific ENSO) ออกการปรับปรุงในไตรมาสที่สองของปีโดย NOAA บอกว่ามีการผันผวนของเอลนีโญ โดยมีการตั้งข้อสังเกตว่าจะมีความเสี่ยงจากพายุหมุนเขตร้อนที่สร้างความเสียหายในไมโครนีเซียแบบเพิ่มขึ้นอย่างมาก จากผลกระทบของเอลนีโญ^[๗] เป็นผลให้พวกเขาคาดการณ์ว่าความเสี่ยงของพายุไต้ฝุ่นกำลังแรงที่จะมีผลกระทบต่อไมโครนีเซียอยู่ในระดับสูง โดยเกาะส่วนใหญ่คาดการณ์ว่า จะมีโอกาส ๑ ใน ๓ ที่จะได้รับผลกระทบจากลมที่รุนแรง คลื่นขนาดใหญ่ และปริมาณน้ำฝนจากพายุไต้ฝุ่น^[๗] โดยพวกเขาายังคาดการณ์อีกว่าจะมีโอกาสเกือบ ๑๐๐% ของผลกระทบที่รุนแรงจากพายุไต้ฝุ่นลูกหนึ่งในไมโครนีเซีย^[๗] ต่อมาวันที่ ๖ พฤษภาคม องค์การความเสี่ยงพายุโซนร้อน ได้ออกการคาดการณ์แรกของฤดูกาล ซึ่งคาดว่าจะมีกิจกรรมในมหาสมุทรมากที่สุด นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งคาดว่าจะมีการมีกิจกรรมจะสูงกว่าค่าเฉลี่ย^[๑] โดยหน่วยงานคาดว่าจะมีพายุโซนร้อน ๒๗ ลูก, พายุไต้ฝุ่น ๑๗ ลูก และพายุไต้ฝุ่นรุนแรง ๑๑ ลูก และดัชนีเอชอีคาดการณ์ไว้ที่ ๔๐๐^[๑]

วันที่ ๓๐ มิถุนายน สำนักสภาพอากาศกลางไต้หวัน คาดการณ์ว่าจะมีพายุโซนร้อนพัฒนาในแอ่งนี้ ๒๘-๓๒ ลูก และคาดว่าจะมีพายุ ๒-๔ ลูก

ส่งผลกระทบต่อไต้หวันที่^[๔] ส่วน PAGASA ได้คาดการณ์สำหรับช่วงเดือน
กรกฎาคม - ธันวาคม ว่าจะมีพายุหมุนเขตร้อน ๗-๑๐ ลูกมีแนวโน้มที่จะ
พัฒนา และ/หรือเข้าสู่พื้นที่รับผิดชอบของฟิลิปปินส์ ในช่วงเดือน
กรกฎาคมถึงกันยายน ในขณะที่อีก ๓-๕ ลูกจะเกิดขึ้นในเดือนตุลาคมถึง
ธันวาคม^[๕] วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ศูนย์ผลกระทบต่อสภาพภูมิอากาศ
เอเชีย-แปซิฟิกกาย คาร์เพ็นเตอร์ (GCACIC) และเมืองมหาวิทยาลัย
พลังงานแห่งฮ่องกง ออกการณ้คาดการณ์ฤดูกาลในช่วงวันที่ ๑ มิถุนายน
- ๓๐ พฤศจิกายน^[๖] โดยคาดว่าจะมีพายุหมุนเขตร้อน ๑๙.๙ ลูกที่พัฒนา
และ ๑๐.๓ จะส่งผลกระทบต่อแผ่นดิน เทียบกับค่าปกติที่ ๒๓.๐ และ
๑๗.๔ ลูก^[๖] นอกจากนี้ยังมีการคาดการณ์สำหรับเกาหลี - ภูมิภาคญี่ปุ่น
และไต้หวัน และจังหวัดทางตะวันออกของจีนอันประกอบไปด้วยเจียงซู,
เซี่ยงไฮ้, เจ้อเจียง และ ผู้เจี้ยน โดยคาดว่าจะได้รับผลกระทบจากพายุ
เหล่านี้ ๓ ลูกในแต่ละแห่ง^[๖] ส่วนเวียดนาม, ฟิลิปปินส์ และจังหวัดทาง
ภาคใต้ของจีนอันประกอบไปด้วยกว่างตง, กวางซี และไหหนาน คาดว่า
จะได้รับผลกระทบจากพายุหมุนเขตร้อน ๔ ลูก^[๖] ต่อมาในวันที่ ๕
สิงหาคม องค์การความเสี่งพายุโซนร้อนได้ออกการณ้คาดการณ์ครั้งที่สอง
ซึ่งเป็นครั้งสุดท้าย โดยระบุว่าปีนี้จะเป็ปีที่มีกิจกรรมของพายุมากกว่า
ปกติ โดยระบุว่าจะมีจำนวนพายุถึง ๓๐ ลูก และในจำนวนนั้น ๒๐ ลูกจะ
ทวีกำลังแรงเป็นพายุไต้ฝุ่น และเป็นไปได้ว่า ๑๓ ลูก จะกลายเป็นพายุ
ไต้ฝุ่นที่มีความรุนแรง และคาดการณ์ดัชนีเอชอีไว้ว่าอาจจะมากถึง
๔๔๘^[๑]

ฤดูกาลปี พ.ศ. ๒๕๕๘ นี้เริ่มต้นด้วยพายุโซนร้อนซังมีที่อยู่ทาง
ตะวันออกเฉียงเหนือของซันดากัน, มาเลเซีย ซึ่งเป็นพายุที่ต่อเนื่องมาจาก
ฤดูกาลก่อนซึ่งส่งผลกระทบต่อประเทศมาเลเซียและสลายตัวไปในวัน
ต่อมา วันที่ ๒ มกราคม มีพายุดีเปรสชันเขตร้อนก่อตัวอยู่ทางตะวันตก

เฉียดเหนือของบรูไน แต่ระบบไม่มีการพัฒนาและสลายตัวไปในที่สุด สำหรับพายุโซนร้อนลูกแรกของปีนี้คือพายุโซนร้อนกำลังแรงเมขลา ซึ่งมีผลกระทบกับฟิลิปปินส์ สำหรับพายุไต้ฝุ่นลูกแรกของปีนี้คือพายุฮีโกส ซึ่งกลายเป็นพายุที่แข็งแกร่งที่สุดในเดือนกุมภาพันธ์ แม้ความรุนแรงของมันจะไม่ส่งผลกระทบใดๆ อย่างมีนัยสำคัญกับทวีปและหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิกตะวันตก ช่วงท้ายของเดือนมีนาคม พายุไต้ฝุ่นไม่สักก่ตัว และมีกำลังแรงสูงสุดเป็นพายุซูเปอร์ไต้ฝุ่นระดับ ๕ ตามมาตรา SSHW ซึ่งเป็นพายุที่รุนแรงที่สุดในเดือนเมษายน ต่อมาในเดือนพฤษภาคมพายุไต้ฝุ่นโนฮิล และ ดอลฟิน ก็ทวีกำลังแรงเป็นพายุซูเปอร์ไต้ฝุ่นระดับ ๕ ได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งนับเป็นพายุซูเปอร์ไต้ฝุ่นระดับ ๕ ลูกที่สองและสามของฤดูกาลตามลำดับ นอกจากนี้ชื่อ ดอลฟิน ยังเป็นชื่อพายุที่เก่าแก่ที่สุดในบันทึกของแองนี้ โดยถูกใช้มาทั้งหมด ๗ ครั้ง และยังเป็นครั้งแรกที่พายุซูเปอร์ไต้ฝุ่นระดับ ๕ ก่อตัวในเดือนพฤษภาคม

หลังจากที่แองว่างจากการก่อตัวของพายุเป็นเวลาเกือบ ๑ เดือนเต็ม ซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ยากมาก และในที่สุดฤดูกาลก็กลับมาเป็นปกติในช่วงปลายเดือนมิถุนายนพร้อมกับการก่อตัวของพายุโซนร้อนคูจิจระ จากนั้นช่วงต้นเดือนกรกฎาคม พายุหมุนเขตร้อนเกือบสามลูกได้เกิดขึ้นเกือบจะพร้อมๆ กัน คือ พายุโซนร้อนกำลังแรงลินดา, พายุไต้ฝุ่นจันทอม และพายุไต้ฝุ่นนังกา ส่วนพายุโซนร้อนฮาโลลา จากแองแปซิฟิกได้ข้ามเส้นแบ่งวันสากล และท้ายที่สุดได้กลายเป็นพายุไต้ฝุ่น และสร้างผลกระทบกับญี่ปุ่น ส่วนพายุเซาเตโลร์เป็นพายุที่รุนแรงที่สุด ขณะที่พายุไต้ฝุ่นสองลูก คือ โคนี และ อัสนี จะกลายเป็นพายุไต้ฝุ่นที่รุนแรง ในขณะที่โคนีและอัสนี ไกล่สลายตัว พายุเฮอริเคนกิโลกี้ได้ข้ามเส้นแบ่งวันเข้ามา แต่ได้กลายสถานะเป็นพายุหมุนนอกเขตร้อน เอตาเว และ หว่ามก้อ ได้พัดเข้าฝั่งแผ่นดินในเดือนกันยายน พายุไต้ฝุ่นกรอวาญูได้ก่อตัว และมีความ

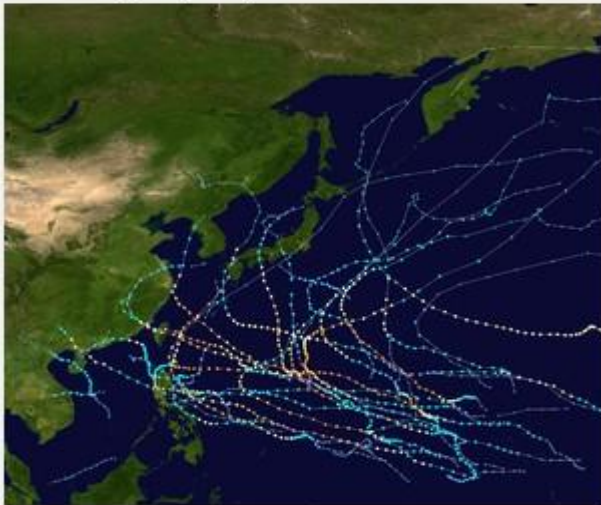
รุนแรงสูงสุดเป็นพายุไต้ฝุ่น และสลายตัวทางตะวันออกของญี่ปุ่น ตู้เจเวียน ก่อตัวขึ้นในสิ้นเดือนกันยายน และส่งผลกระทบต่อไต้หวันในสถานะพายุไต้ฝุ่นที่รุนแรง [\[ต้องการอ้างอิง\]](#)

หลังจากตู้เจเวียนก็ตามมาด้วยมูจิแก ซึ่งส่งผลกระทบต่อจีนในระดับ ๔ ขณะที่หยวนไห่เคลื่อนผ่านทางด้านตะวันออกของญี่ปุ่น และส่งผลกระทบต่ออีกครั้งเพียงเล็กน้อย พายุไต้ฝุ่นอีกสองลูกก่อตัวคือคปปุและจำปี และกลายเป็นพายุซูเปอร์ไต้ฝุ่นและมีเส้นทางเดินคล้าย ๆ กับโคนีและอัสนี โดยคปปุ (เหมือนโคนี) ส่งผลกระทบต่อฟิลิปปินส์ ขณะที่จำปี (เหมือนอัสนี) เคลื่อนผ่านทางด้านตะวันออกของญี่ปุ่น

โดยรวมแล้วในปีนี้มีพายุดีเปรสชันเขตร้อนทั้งหมด ๓๗ ลูก ในจำนวนนี้ทวีกำลังแรงขึ้นเป็นพายุโซนร้อนและพายุโซนร้อนกำลังแรง ๒๗ ลูก และในจำนวนนี้ได้ทวีกำลังแรงขึ้นเป็นพายุไต้ฝุ่น ๑๗ ลูก ซึ่งมีพายุที่มาจาก [แอ่งแปซิฟิกกลาง](#) จำนวน ๓ ลูก คือ ฮาโลลา, กิโตะ และ แปด-ซี

วันที่พายุกรณีโดย TSR	จำนวน พายุโซนร้อน	จำนวน พายุไต้ฝุ่น	จำนวน พายุรุนแรง	ดัชนีเอชอี	อ้างอิง
ค่าเฉลี่ย (2508–2557)	26	16	8	294	[1]
6 พฤษภาคม 2558	27	17	11	400	[1]
5 สิงหาคม 2558	30	20	13	448	[2]
วันที่พายุกรณี	ศูนย์ พายุกรณี	ช่วงเวลา		จำนวน พายุหมุนเขตร้อน	อ้างอิง
มกราคม 2558	PAGASA	มกราคม — มีนาคม		1-2	[3]
มกราคม 2558	PAGASA	เมษายน — มิถุนายน		1-3	[3]
30 มิถุนายน 2558	CWB	1 มกราคม — 31 ธันวาคม		28–32	[4]
กรกฎาคม 2558	PAGASA	กรกฎาคม — กันยายน		7-10	[5]
กรกฎาคม 2558	PAGASA	ตุลาคม — ธันวาคม		3-5	[5]
	ศูนย์ พายุกรณี	จำนวน พายุหมุนเขตร้อน	จำนวน พายุโซนร้อน	จำนวน พายุไต้ฝุ่น	อ้างอิง
เกิดขึ้นจริง:	JMA	37	27	18	
เกิดขึ้นจริง:	JTWC	30	28	21	

ฤดูพายุไต้ฝุ่นแปซิฟิก พ.ศ. 2558

แผนที่พายุ

พายุลูกแรก 2 มกราคม พ.ศ. 2558

ก่อตัว

พายุลูก ฤดูกาลยังดำเนินอยู่ในปัจจุบัน

สุดท้าย

สลายตัว

พายุแรง ที่สุด¹ เซาเดโลร์ – 900 hPa (mbar), 215 กม./ชม. (130 ไมล์/ชม.) (ความเร็วลม 10 นาที)

พายุ 37

ดีเปรสชัน

ทั้งหมด

พายุโซน ทางการ 27, ไม่เป็นทางการ 1
ร้อนทั้งหมด

พายุไต้ฝุ่น 17

พายุซูเปอร์ 8 (ไม่เป็นทางการ)

ไต้ฝุ่น

ผู้เสียชีวิต 204 คน

ทั้งหมด

เสียหาย 9.06 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (USD, ค่าเงิน
ทั้งหมด ค.ศ. 2015)

¹พิจารณาจากความกดอากาศต่ำที่สุด

ฤดูพายุไต้ฝุ่นแปซิฟิก

2556, 2557, **2558**, 2559, 2560

